

da la caritat acostumada, e si lo dit dia no serà hora de misses o no's podrà dir, se haien de dir, cantar e celebrar lo dia subsegüent, per les quals vull e man sia axí mateix pagada la caritat acostumada.

Item, vull e man que celebrades les dites misses lo dia que yo seré aportada a la dita sglésia, lo dit meu coss sia liurat a eclesiàstica sepultura en lo flossar de la sglésia o villa, en lo loch hon se acostume cepellir e soterrar los meus de part de pare, per la quall sepultura vull e man sia pagada la caritat acostumada.

Item, vull e man que après d'esser fetes e complides les coses dessús dites me sien dites e celebrades per ànima mia e en remissió de mos peccats misses de terç dia e de capdany, çò és, per misses de terç dia me sien dites e celebrades tres misses, çò és, huna cantada e dos baixes, ab sa hofferia, segons en la dita villa és acostumat, e aximateix vull e man sia ffit en les misses de capdany, e per lo semblant sia pagada la caritat acostumada.

Item, vull e man que per ànima mia e en remissió de mos peccats me sia dit e celebrat hun Trentenari, çò és, les trenta misses appellades de sant Amador, les quals me sien dites e celebrades en la sglésia de la dita villa e per los preveres de aquella, per la celebració de les quals vull e man sia pagada la caritat acostumada.

Item, vull e man que aximateix sia dit, cantat e celebrat per ànima mia e en remissió de mos peccats hun Trentenari de trenta misses appellat "de requiem", lo qual vull e man sia dit e celebrat en la sglésia de la dita villa, per lo qual vull e man sia pagada la caritat acostumada.

Item, vull e man que per la honorable na Ygnés, carríssima tia mia, sia portat anyal, en la sglésia de la dita villa, de pa e candella, segons és acostumat, per la quall vull e man li sia pagat e donat lo que s'acostuma donar e pagar per la despesa de semblants anyals.

Item vull e man que per lo dit marmessor meu sien donats als preveres de la sglésia de la dita villa de les Coves cent sols, moneda reals de València, ab pacte e condició que los dits preveres haien e sien tenguts e obligats a ses despesses de admortitzar aquells e pagar lo dret de admortització a Sa Magestat, e que los dits preveres per aquells cent sols quascun any, perpetuament, sien tenguts e obligats, en lo dia que lo dit marmessor meu voldrà e elegirà, dir, cantar e celebrar per ànima mia e en remissió de mos peccats hun aniversari bé e complidament, segons aniversaris romans se acostumen dir, cantar e celebrar en la dita sglésia, e si los dits preveres no voldran admortitzar los dits cent sols a despesses de aquells e del clero sien tenguts e obligats dir e celebrar per ànima mia e en remissió de mos peccats cent misses "de requiem" en la dita sglésia.

Item, done e leixe al bací de la Verge Maria de la dita sglésia deu sols, moneda reals de València, per obs de la luminària del altar de la dita Verge per que sia intercessora e advocada mia davant lo seu preciós Ffill.

Item, done e leixe al bací e capte dels Benaventurats Metges de la dita sglésia altres deu sols reals de València perque pregunen a Nostre Senyor Déu me done sanitat en lo coss e ànima.

Item, vull e man que per totes les dites coses dessús scrites, especificades per lo dit marmessor meu, sien presos de mos béns tants quants menester seran per a ffer e complir les coses dessús dites.

Item, vull e man que tots mos torts deutes e injúries sien pagats e satisfets, aquells enperò que apparan ab cartes, albarans, testimonis e altres legítimes perçones, for de ànima e de bona consciència sobre açò benignament obligat.

Item, done e leixe a la dita na Ygnés, tia mia e muller del dit en Avinent, sogre meu dessús dit, totes aquelles vint lliures, de la dita moneda, les qualls aquella hagués promés donar e pagar après mort de aquella o, verament, me n'ha ffit donació pura, simple e revocable, dita entre vius, après obit de aquella enperò de les qualls vull e man ne ffaça e ferne puixa a ses pròpies e planes voluntats com si de aquelles no me n'hagués feta donació.

Item, vull e man que attés e considerat que axí mateix la dita na Ygnés, carríssima tia mia, me ha ffit donació pura, pròpia, simple e irrevocable, dita entre vius, de tots sos béns après mort de aquella, que la dita na Ygnés puixa fer e ffaça de tots sos béns a ses pròpies e planes voluntats com si de aquells no me n'hagués feta donació, a la quall dita donació en cars que yo murís sens haver fet ne ordenat altra última e darrera voluntat o en altra manera de dit béns renuncié, relaxant ara per lavors a la dita na Ygnés tots los drets e accions que ab la dita donació a mi han pertanygut e pertanyer poden e deuen, la quall vull e man sia alargada en lo dit cars tant e tant largament quan serà necessari per a la utilitat de la dita tia mia dessús dita, manant ara per lavors al hereu meu davallscrit aquella dita renunciació ffaça e ferne si request ne serà a tota seguretat de la dita tia mia.

Item, done e leixe a la dita tia mia na Ygnés totes mes robes de mon ús e vestir, axí de lana com de lli, e altres qualsevol robes serveixquen per a mon vestir e calçar, les qualls dites robes tinga e usufructue durant la vida de aquella e après obit de aquella totes les dites robes vinguen, sien e pertanyguen als honorables en Anthoni Martí e Barthomeu Martí, a ffer de aquelles a ses planes voluntats en lo dessús dit cars.

Tots los altres béns meus, axí mobles com immobles, sehents e semovents, deutes, drets e accions a mi pertanyents e pertanyer podents e devents per qualsevol títol, causa e manera e rahó, hon se vulla sien o seran, done e leixe al dit en Anthoni Avinent, carríssim marit meu, qui dessús en los dits béns e herència mia dessús escrita, hereu meu, propi e universal e encara general, fas e institueix per dret de institució a fer de aquells a ses pròpies e planes voluntats.

Aquest és lo meu testament, última e darrera voluntat mia, lo quall e la quall vull e man valer e tenir per dret de testament, codicill o per aquella milor via, forma e manera que nuls per furs e privilegis del present Regne altres de justícia valer e tenir puixa, les qualls coses foren fetes en la dita villa de les Coves a XVI de febrer, any MDXXII. Se-nyal de mi, dita Ursola Martí, testadriu, qui dessús, qui les dites coses loe, aprobe e confferme.

Presentes foren per testimonis conmorats i pregats a la confecció del dit testament los venerables mossén Miquel Goris, prevere, habitador de la dita villa, e los honorables en Johan Sentonge e en Pere Miralles, lauradors, vehihs e habitadors, qui instats si conexien la dita testadriu dixeren que si, e la dita testadriu instada dix conexia aquells molt bé."

REFRANYS I EMBARBUSSAMENTS

REFRANYS SOBRE L'ALIMENTACIÓ

- * A la taula i al llit al primer crit.
- * Sense menjar fa mal treballar.
- * Bon menjar i bona cara és cosa que a tots ens agrada.
- * De carabassa, amb poca hi ha massa.
- * Carabassa, ni poca ni massa.
- * Més val morir fart que desmaiat.
- * L'abundància mata la fam.
- * Fer-se-li a algú la boca aigua.

EMBARBUSSAMENTS

- * Setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat.

- * Mitja quarta de fetge fregit.
- * Senyor amo! esta haca l'he treta, l'altra haca la trac?
- * Alls tendres couen, secs piquen.
- * Qui sopa sopa es pensa que sopa i no sopa.
- * Si tinguera una gallina ètica, pelètica, pelepelepètica, peluda i pelada, tindria uns ous ètics, pelètics, pelepelepètics, peluts i pelats. Però com que no tinc la gallina ètica, pelètica, pelepelepètica, peluda i pelada, no tinc els ous ètics, pelètics, pelepelepètics, peluts i pelats.
- * Una boteta de vi, vi té, té tap, tap té, té tap i tapó, tap i tapó té.